

PAGKAUSA UG PAGKAHIUSA ALANG SA PAGTUKOD

Ang Pagkausa sa Lawas ni Cristo

Usa ra ang Dios (1 Cor. 8:4; Isa. 45:5). Usa ra ang Dios sa Iyang pagkamao, tumong, pamatigayon, ug mga buhat. Usa ra sab ang Lawas ni Cristo, nga resulta sa sentrong buhat sa Dios—sa kamatayon ug pagkabanhaw ni Cristo (Efe. 2:15-17; 1 Cor. 10:16-17). Ingon nga pagpadayag Niya, usa ra gyod ang Lawas ni Cristo. Kining praktikal nga pagkausa sa Lawas ni Cristo usa sa labing mahinungdanong mga kamatuoran nga gipahiuli pinaagi sa mga Brethren ug gilig-on sa pagpangalagad ni Watchman Nee ug Witness Lee.

Makita sa pagtagad sa Dios sa Iyang katawhan ang prinsipyo sa pagkausa. Sa Daang Tugon gitudlo sa Dios ang bugtong-talagsaong sentro sa pagsimba alang sa Iyang katawhan. Sa Deuteronomio, balikbalik nga gisugo sa Dios ang mga anak sa Israel nga dili mosimba sa bisan asang dapit, kondili sa dapit ra nga gibutangan sa Iyang ngalan (vv. 12:5-7; 14:22-23; 15:20; 16:2, 5-7, 15-16). Gimintinar ning bugtong-talagsaong sukaranan ang pagkausa sa Iyang katawhan.

Sa Bag-ong Tugon, unang gihisgotan sa Ginoo mismo ang pagkausa sa Juan 10:16, nga niini niingon Siya, “Ug duna Koy uban pang karnero, nga dili gikan ning torila; dad-on sab gyod Nako sila, ug mamati sila sa Akong tingog, ug duna unyay usa ra ka panon, usa ka Magbalantay.” Nagtimaan ang usa ka panon sa usa ka iglesia, sa usa ka Lawas ni Cristo (Nota 1, Hubad Pahiuli).

Gipadayag sa Ginoo ang gipangandoy Niya nga pagkausa sa Juan 17, nga pag-ampo Niya sa wala pa Siya ilansang sa krus. Sa Juan 17:21, nag-ampo ang Ginoo nga, “Aron mausa silang tanan; maingon nga Ikaw, Amahan, nia Nako ug naa Ko Nimo, aron maanaa sab sila Nato; aron motuo ang kalibotan nga gipadala Ko Nimo.” Nagpakita kining versiculoha dili lang sa tinguha sa Ginoo; nagpakita sab kinig dugang pang pinadayag: nasagol gyod sa Tulo-usang Dios ang pagkausa sa mga magtutuo. Ang pagkausa sa iglesia mao ra ang gipadakong pagkausa sa Diosnong Trinidad. Naa sa Anak ang Amahan, naa sa Amahan ang Anak, naa ta Niya, ug naa Siya nato.

Human nianang pag-ampo, gituman sa Ginoo kining pagkausaha didto sa krus, nga niini giwala Niya ang balaod sa mga kasugoan diha sa kabalaoran ug gilalang ang usang bag-ong tawo (Efe. 2:15). Sa pagkabanhaw Niya,

nahimo Siyang Espiritu ug ginhawa ang Espiritu sa pagkausa ngadto sa mga magtutuo (Juan 20:22). Nasinati nato kining pagkausaha sa dihang gibautismohan ta ngadto sa Tulo-usang Dios (Mat. 28:19). Apan, giaplikar kining kamatuorana sa pagkaanaa nato sa Espiritu (Efe. 4:3). Nag-amping kini nato sa pagkausa.

Ang Mga Panalangin tungod sa Pagkausa ug Pagkahiusa

Ang Salmo 133 usa sa upat ka nangunang capitulo sa Biblia kalabot sa pagkausa. Nagsugod ang Salmo sa, “Ania karon, pagkamaayo ug pagkanindot gyod / Nga mag-usa sa pagpuyo ang mga magsoon!” (v. 1). Nianang kahimtanga sa pagkausa, nidaligid ang lana gikan sa ulo (v. 2), nga nagtimaan sa sinakot, nagdihog nga Espiritu nga nidaligid gikan sa Ulo nganha sa Lawas; ug naa ang yamog (v. 3), nga nagtimaan sa lunhaw ug naglunhaw nga grasya sa Dios. Sa kataposan, nianang pagkausaha, gisugo ni Jehova ang panalangin sa kinabuhing walay kataposan. Tungod nianang pagkinabuhia nga nagkausa panalanginan ta sa Dios sa nagdihog nga Espiritu, sa nagbisbis nga grasya, ug sa kinabuhing walay kataposan (Salmo 133:3, Nota 1, Hubad Pahiuli). Pagkabilihon gyod ning pagkausaha!

Ang pagkahiusa mao ang gibatasan nga pagkausa. Sa basahon sa Mga Buhat, masiplatan nato ang panalangin kon magkahiusa ang mga magtutuo. Sa capitulo 1, nagkahiusa sa pag-ampo ang 120 sa napulo ka adlaw sa lawak sa itaas (v. 14). Naghatod kini sa pagbubo sa Espiritu (2:4), ug sa Mga Buhat 2:41, tulo ka libo ang naluwas sa usang adlaw. Ginganlan ni Brother Witness Lee kining pagkahiusa og timaang naglain sa Mga Ebanghelyo sa Mga Buhat. Sa pagkatinuod, ang pagkahiusa maoy punoang yawe sa tanang panalangin sa Bag-ong Tugon.

“Kinahanglan makita ninyo ang timaan sa 120 sa basahon sa Mga Buhat. Ang timaang naglain sa Mga Ebanghelyo sa Mga Buhat dili ang bautismo sa Espiritu Santo. Ang timaan mao ang pagkahiusa sa 120. Kon buot mong makasinati sa bautismo sa Espiritu Santo, kinahanglan magkahiusa gyod mo. Kon nagkahiusa ang tanang bahin sa iglesia lokal, maanaa didto ang bautismo sa Espiritu. Kon buot gyod mong magbatasan sa hustong pagsangyaw sa ebanghelyo, gikinahanglan ninyo ang pagkahiusa. Kon wala kining yaweha, walay pultahang maablihan. Ang pagkahiusa maoy ‘punoang yawe sa tanang lawak,’ ang punoang yawe sa tanang panalangin sa Bag-ong Tugon.” (*Pagbansay sa Mga Anciano, Ikapitong Basahon: Pagkahiusa alang sa Lihok sa Gino, cap. 1, gidugang nga gibug-aton*)

Dili lang nga nagpadangat og mga panalangin ang pagkausa ug pagkahiusa. Gikinahanglan ang pagkausa aron matukod ang Lawas ni Cristo. Gitiman-an kini sa kap-atag walo ka tabla sa tabernaculo. Gihal-opag bulawan ang nagtindog nga mga tabla, gidugtong sa bulawang mga singsing, ug giusa sa bulawang mga balabag. Tungod ning pagdugtong ug pag-usa, natukod ang tabernaculo nga puluy-anan sa Dios. Nianang kahimtanga sa pagkausa, gitukod ang Lawas ni Cristo. Niingon si Brother Lee:

“Kon walay pagkausa diha sa mga magtutuo ni Cristo, unsaon man pagkaanaay puluy-anan sa Dios dinhi sa yuta karon? Ang pagkausa, nga mao ang pagtukod, sa pagkatinuod mao ang iglesia nga praktikal nga natukod. Daghang Cristohanon ang naghigot sa iglesia, apan alang nila haw-ang nga pulong lang ang iglesia. Aron praktikal nga matinuod ang puluy-anan sa Dios, duna gyoy natukod nga pagkausa. Ang pagkausa diha sa mga magtutuo mao ang pagtukod nila nga ma-usa ka puluy-anan.” (*Truth Messages*, ch. 10)

Ang Pag-amping sa Pagkausa

Dili lang nga nagpakita ang Juan 17 sa pangandoy sa Ginoo nga mausa ang mga magtutuo. Nagpakita sab kining capituloha nga giusa ta sa kinabuhing walay kataposan diha sa ngalan sa Amahan (vv. 6-13), pinaagi sa pagbalaan sa pulong (vv. 14-21), ug diha sa diosnong himaya (vv. 22-24). Ning mga butanga, gihatagag gibug-aton ni Brother Lee ang pagbalaan sa kamatuoran nga mokuha sa mga hinungdan sa pagbahinbahin. Niingon siya:

“Moresulta sa pagkausa ang pagbalaan pinaagi sa pulong sa kamatuoran. Usa ra tanan ang nagbalaang pulong, nagbalaang Espiritu, nagbalaang kinabuhi, ug nagbalaang Dios. Busa, kon gibalaan ta, magkausa gyod ta. Mausa ta diha-dayon kay gikuha na man ang tanang hinungdan sa pagbahinbahin.” (*Truth Messages*, ch. 5)

Gihatagag gibug-aton ni apostol Pablo sa iyang mga sulat ang kalabot sa pagkausa. Sa Efeso 4:3, gisultian ni Pablo ang mga magtutuo nga “magmasingkamoton sa pag-amping sa pagkausa sa Espiritu.” Niingon ang versiculo 2, “Uban sa tumang pagpaubos ug kalumo, uban sa pagkamaintoson, magpinas-anay ang usag usa diha sa gugma.” Dinhi, ang pagpaubos pagpabilin man sa ubos nga pagkabutang, ang kalumo kana mang dili makig-away alang sa kaugalingon, ug ang pagkamaintoson mao ang pag-antos sa pagdagmal (Nota 1). Wala kanato kining mga maayong gawi;

naa hinuon kini sa pagkatawo ni Jesus. Sa atong kaugalingon dili gyod ta makaamping sa pagkausa, apan makaamping ta niini kon naa ta sa Espiritu, sa mahimong persona nato ang Persona sa Ginoo.

Nasayod sab si Brother Watchman Nee nga lisod gyod mausa. Apan, gipakita sab niya ang sulbad: ang krus. Niingon si Brother Nee:

“Kon dili kusganong mobuhat ang krus, walay kataposan gyod ang mga panagbingkil kon paapilon nato sa usa ka iglesia ang tanang magtutuo sa lokalidad nga nagkalainlaig hunahuna. Ganahan gyod ang unod nga ang mga samag hunahuna ray paapilon, ug dili paapilon ang tanang lahi og mga hunahuna nato. Ang kanunay ug suod nga pakiglambigit nato sa mga tawong lahi og paghubad sa Kasulatan, lisod man alang sa unod, apan maayo alang sa espiritu. Dili gamiton sa Dios ang pagbahinbahin sa pagsulbad sa problema; gamiton Niya ang krus. Buot Niya nga magpasakop ta sa krus, aron pinaagi sa mga kalisdanan mismo sa sitwasyon, lalom nga maumol sa atong kinabuhi ang kalumo ug pailob ug gugma ni Cristo. Kon dili ta makaila sa krus diha sa mga sirkumstansya, malagmit nga maglantugi ta, masuko, ug sa kaulahian magbulag sa pagbuhat sa gusto natong buhaton. Husto tingali ang atong mga hunahuna, apan gihatagan ta sa Dios og higayon nga mopakitag hustong tinagdan; husto tingali ang atong pagtuo, apan gisulayan ta sa Dios kon husto ba ang atong paghigugma. Sayon ra ang pagbaton og hunahunang napunog pagtulon-an sa Kasulatan, ug kasingkasing nga walay tinuod nga gugma. Ang mga tawong lahi nato mahimo mang palagianan diha sa kamot sa Dios nga mosulay nato kon duna ba tay espirituhanong kasinatian, o kahibalo ba lang sa Kasulatan, mosulay nato kon ang mga kamatuorang gimantala nato kinabuhi ba kanato, o teoriya lang.” (*The Normal Christian Church Life*, ch. 5)

Pagsulay ang pagkausa kon pabuhaton ba nato ang Ginoo ug ang krus sa sulod nato, aron mapadayag Siya pinaagi nato. Himoon unta ta sa Ginoo nga kinabubut-ong mopas-an sa krus aron mausa ug matukod ang Lawas ni Cristo.

Niingon si Ginoong Jesus sa Juan 17:23, “Naa Ko nila, ug nia Ka Nako, aron hingpit silang mausa, ug makaila ang kalibotan nga gipadala Ko Nimo ug gihigugma Nimo sila maingon nga gihigugma Ko Nimo.” Sa hingpit na tang mausa, mahimong kusganong panghimatuod sa kalibotan ang pagkausa

nato. Maluwas unta tang tanan sa bisan unsang pagbahinbahin ug ampingan kining pagkausa!